

Beszámoló a Nulla Hulladék konferencia felsőoktatási hallgatóknak szóló szekciójáról

A szekció nyitó előadását a CEU képviselőjében Logan Strenchock és Zofia Pazitna tartotta angol és magyar nyelven. Prezentációjukban bemutatták az alulról indult, de központi támogatást nyert zöld törekvéseiket. A fenntartható egyetem elképzelést sikerrel építették be az intézményfejlesztési törekvésekbe, amelynek keretében a kampusz épületeinek felújítása és átépítése minősített módon valósulhat meg. Bár az előadás során a hangsúly az infrastrukturális és építészeti megoldásokon volt, az előadók kiemelték a központi intézményvezetési döntéshez vezető út sajátosságait, a hozzászólások között pedig több szemléletformálással, hétköznapi használattal foglalkozó kérdés is elhangzott. Logan megemlítette, hogy a Nulla Hulladék konferencia rendhagyó és példaértékű rendezvény a CEU életében, mivel ez az első fenntartható cateringgel rendezett program az intézetben.

A második előadást Sziráky Flóra elnökkisasszony tartotta. A BME Egyetemi Zöld Kör vezetője bemutatta az öntevékeny kör múltját, sikereit és jelenlegi tevékenységeit. Részletesen kitért a Műegyetemen található sajátos környezetre, amelynek keretében ismertette a kollégiumi körök koncepcióját is. Előadásában fontos hangsúlyt kapott, hogy a Műegyetemet egy önálló városként is lehet értelmezni, méreteiből adódóan egy közepes méretű vidéki város lehetne, amely az anyagáramokban is tükröződik. Flóra részletezte, hogyan illeszkedik ebbe a képbe egy öntevékeny szervezet. Fontos hangsúlyt kapott a tagtoborzás kérdése is, ide értve a tagság folyamatos aktív tartását.

Rövid szünetet követően Molnár András ismertette a HUMUSZ Szövetség 2012-es Zöld Forrás pályázatából megvalósuló ajánláscsomagokat, amelyek közül részletesen a felsőoktatási hallgatói szervezeteknek szóló kiadványról beszélt. A kiadvány praktikus segítséget nyújt a szervezetek alapításában, működtetésében, továbbá ismertet néhány jó gyakorlatot. Elmondta, a jó példák forrása a BME Egyetemi Zöld Kör mellett a TIKOPIA Hálózat további tagszervezetei voltak (PTE, ELTE elsődlegesen). A kialakult diskurzus a HUSUN – Fenntartható Egyetemek Hálózata felé terelődött, amely a következő előadás témáját képezte.

Mudra Viktória, az ELTE Fenntarthatósági koordinátora a HUSUN – Fenntartható Egyetemek Hálózata képviselőjeként érkezett a panelbe. A HUSUN az Amerikai Nagykövetség által támogatott ernyő-kezdeményszervezet, amelynek több magyarországi felsőoktatási intézet illetve intézetben működő diákszervezet és egyéni magánszemély tagja. A tagszervezetek rövid ismertetését követően szó esett a hálózat eddigi tevékenységeiről valamint terveiről is. Mivel a panel résztvevői főként a hálózat tagjai voltak, a hálózattal kapcsolatos különböző elképzelések kerültek megvitatásra. A beszélgetés fontos megállapítása volt, hogy a hálózati tevékenység figyelmet és energiát igényel, amelyre a humán erőforrás szűkösségével szembeesülő szervezeteknek nem mindig van lehetőségük.

Mivel az előadásokban számos jó gyakorlat került bemutatásra, a szendvicsebédet követő workshopban a résztvevőkkel a jó gyakorlatok gyűjtésével, rendszerezésével és disztribúciójával kapcsolatos kérdésekre kerestük a válaszokat. Mi a jó gyakorlat? Mit szükséges megismerni belőle? Mi a jobb, ha saját magunk írjuk le a jó gyakorlatot, vagy ha külső szemlélőt vonunk be? Hogyan motiváljuk a különböző szervezeteket a részvételre és hogyan lehet implementálni azokat máshol? A résztvevők által összehozott definíció szerint a jó gyakorlat olyan

tevékenység, amely egy adott helyen sikerrel, látható eredményekkel valósult meg, bizonyos szempontból innovatív és nem túl helyspecifikus, így alkalmas lehet máshol történő megvalósításra is. A résztvevők egyetértettek abban, hogy megfelelő sablon és iránymutatás kidolgozása szükséges a jó gyakorlatok leírásához, gyűjtéséhez, amely rendszerezi a célt, a lehetővé tevő tényezőket, körülményeket, valamint kitér a nehézségekre és azok megoldására is. Számos előnyt és hátrányt összegyűjtöttek az önmagunk által történő leírás és a külső közreműködő bevonásának esetére, amelyet követően konszenzus látszott kialakulni: a két megoldást kombináltan érdemes alkalmazni. Számos ötlet, gondolat felmerült a jó gyakorlatok gyűjtésének és disztribúciójának motiválásával kapcsolatban. A példákat ki lehet adni kiadvány formájában is, de érdemes webes megoldásokban is gondolkodni – egy wiki rendszerű felületen például szerkeszthetők lehetnek a tételek, így ha valahol implementálásra kerül egy jó gyakorlat, az újonnan bevezető szervezet is megoszthatja ugyanazon oldalon az újonnan létrejövő tapasztalatokat. A részvételre történő ösztönzéssel kapcsolatban szóba jött a „gamification” fogalma is. Lényegében arról van szó, hogy a résztvevő szervezeteket pontok gyűjtésével, címekkel, elismerésekkel ösztönöznénk a jó gyakorlatok bemutatására – erre megoldást jelenthet a közösségi média is, ahol az egyes példákat lájkok gyűjtésével lehet versenyeztetni.

A panel a résztvevők visszajelzése alapján muníciót adott a jövőbeni munkához, lehetőséget teremtett és katalizálta a különböző szervezetek közötti eszmecserét.